

[Rimstad.]

højtærede handelsminister for hans præstation her.

Jeg vil gerne slutte med et beskedent og måske mere privat hjertesuk. Det er ikke min opfattelse, at tidspunktet i dag er det rigtige til for en radikal minister at stille sig bag en så eksperimenterende, socialiserende lovgivning som den her foreliggende. Men den, der lever, får se.

Handelsministeren (Bawnsgaard): Jeg takker de ordførere, der har givet udtryk — jeg må måske sige det på den måde — enten for velvilje over for det fremsatte lovforslag eller dog i hvert fald for vilje til at gå ind i et forsøg på at løse og klarlægge nogle af de eksisterende problemer.

Det har for mig ved fremsættelsen af dette lovforslag været hensigten, at man skulle kunne fremme det, som jeg føler mig overbevist om ikke alene i forvejen har været, men i stigende grad vil blive nødvendigt i den kommende tid, nemlig et samarbejde mellem stat og erhverv om den omstilling til det moderne industrisamfund, som også vort land skal igennem, og hvor vi jo ikke ligefrem kan gøre os til af, at vi er foran de lande, med hvem vi nu skal ind i stærk konkurrence.

Hvis dansk industri skal kunne klare denne konkurrence, skal man både tage hensyn til de former, hvorunder man vil møde konkurrencen, og til de vilkår, der er givet dansk erhvervsliv for at klare omstillingen. Jeg er personlig af den opfattelse, at dansk industri på de områder, hvor den ikke vil kunne udnytte masseproduktionen i konkurrencen — og det vil være på de fleste områder — i mange tilfælde vil kunne udnytte den tradition, vi har herhjemme, for håndværksmæssig kvalitet, vel at mærke, hvis man evner at omstille denne kvalitet til den moderne tids produktionsform. Jeg tror, at det vil forudsætte, at en række eksisterende håndværksvirksomheder skal omstille sig til at være følgeindustrier, underleverandører, hvad man vil, til større industrivirksomheder.

Jeg tror, at det er en omstilling, som vil kræve en betydelig indsats. Her vil man komme ud for, at den enkelte ikke selv kapitalmæssigt magter det, eller at man i de lokale pengeinstitutter i adskillige til-

fælde ud fra almindelige bankmæssige hensyn kan sige, at der ikke på forhånd er ydet den garanti, der er nødvendig. Men at mene at det danske samfund under hensyn til dette skulle afstå fra at foretage denne omstilling, ville i sandhed efter min bedømmelse være en letsindig indstilling.

Jeg tror, at det bliver nødvendigt også at gøre sig klart, at der vel nu og da vil opstå muligheder for udvikling af industrier i områder, hvor der i forvejen ikke er sådanne, men hvor der er plads og arbejdskraft til at udvikle en industri.

Jeg føler mig også overbevist om, at der i disse tilfælde nu og da vil opstå eksempler på, at man ikke har mulighed for ad traditionel vej at skabe den fornødne finansiering, men af den grund at afstå fra at foretage den omstilling og den udbygning, som er nødvendig, ville i sandhed være udtryk for en letsindig indstilling fra det danske samfunds side. Det er de principper, jeg har villet lægge til grund for denne lovgivning, og når man fra visse sider er utilfreds med det og har villet antyde, at jeg måske ikke skulle stå helhjetet bag lovforslaget, vil jeg sige så stærkt, som jeg kan, at man bliver nødt til at tage denne lov som et udtryk for, hvad jeg vil i disse henseender. Den dækker stort set min indstilling, og det er ud fra denne indstilling, jeg er villig til at gå i forhandling og meget gerne tager imod belæring og oplysninger på punkter, hvor jeg måske i forvejen ikke skulle have tilstrækkelig viden og erfaring.

Ikke alle ærede ordførere har tilsyneladende haft vilje til at forstå den indstilling, der ligger bag. Det ærede medlem hr. Henry Christensen beklagede meget stærkt — sådan opfattede jeg det ærede medlem — at man var drejet så stærkt væk fra det egnsudviklingsprægede i denne lov. Ja, hvis man overhovedet skulle gå ind i en diskussion med det ærede medlem, så må man jo nok falde i nogen forundring over, at netop det ærede medlem beklager, at det egnsudviklingsprægede er trådt i baggrunden. Vi har jo haft lejlighed til også i dag at stifte bekendtskab med den indstilling, der var venstres, da egnsudviklingsloven var til behandling her i 1958. Jeg ved ikke, om man skulle tage det som udtryk for, at det ærede medlem har ændret indstilling, men så vil det jo heller ikke være den første gang,